

Контужений

Дмитро Лазуткін

сапери двічі не помиляються
говорив мій знайомий художник
я жодного разу не схибив
інакше б я тут не стояв

і починає розповідати
як розібрався з тим замінованим уазиком
каже нам потрібен був транспорт
щоб вивозити поранених переважно важких

а контузило мене вже під час мінометного обстрілу
коли я був під щастям

в ногах шість осколків засіли
але найгірше те що почав втрачати зір
відправили до киева
після двох операцій стало краще
декого він навіть впізнає
часом з диму і густого туману
з'являються зовсім несподівані люди
кричать до нього беззвучно
у них дірки замість ротів
і очі як у риб

на ранок він бачить все чорно-білим
жаліється що не може більше бути художником
бо не розрізняє кольорів

його дружина каже: не слухайте це він навмисно так говорить
я знаю — він знову на війну хоче
але сапери двічі не помиляються